

शश्टकर्मणिनरीचिः॥निरासनस्यसुप्तस्यतिष्ठतश्चनथैकव॥सायंशुक्लपतश्चैवस्नातस्यरुषितस्यव॥स्नानंभुक्तश्चैव या
पुद्गेद्यनस्यापिनाश्रकर्मविकर्जयेत्॥

(1)

श्रीगणेशायनमः॥ ॥वागीशाद्याःसुमनसःसर्वार्थिनामुपक्रमे॥यंत्रत्वाकृतकृत्यास्तुस्तत्रमाभिगजाननं॥१॥सोहंप्राप्यविवेकतीर्थं
 पदवीमान्नायतीर्थंपरंमज्जत्सज्जनतीर्थसंगतिपुनःसद्वृत्तीर्थं॥२॥अथ॥नमः॥कलयन्प्रभावलहरीश्रीभारतीतीर्थतोविद्यातीर्थमु
 पाश्रयन्हृदिभजेश्रीकुंडमुच्चाहृतं॥३॥सत्यैकजतपालकैर्द्विगुणधीश्चतुर्विदिनीपंचस्कंदैकतीषडन्वयदृढःससांगसर्वसहः॥
 अष्टव्यक्तिकलाधरेनवनिधिःपुष्पदशप्रत्ययःस्मार्ताष्टाधरधरोत्तमयतीश्रीबुक्कलश्मापतिः॥४॥इंद्रस्यीगिरसानलस्यसुमतिःशिव
 स्यमधातिथिधैर्म्योधर्मसुतस्यवेन्यटपतस्वर्जातिनैर्गतिदि॥५॥एतत्तु धृतीसहचरैरामस्यपुण्यात्मनोयद्वृत्तस्यविचारश्चकुलकु
 र्मुमन्तीतयामाधवः॥६॥प्रज्ञामूलमहोविवेकसलिलैःसिक्तबलैः॥७॥मंत्रैःपल्लविनामिश्रालविटपासधादिभिःषड्गुणैः॥८॥वाक्त्वाकोरकि
 तायत्राःसुरभितासंध्यासुखस्फलासंप्राप्ताः॥९॥विभक्तिनीतिलैः॥१०॥वेत्तिरमाधवः॥११॥श्रीमतीजननीयस्यलुकीर्तमोयणःपिता॥सायणा
 भोगनाशश्चमनाबुद्धिसहोदेरो॥१२॥यस्यबोधायनस्तत्रवारवापस्यचयाजुषी॥भारद्वाजकुलंयस्यसर्वज्ञःसोहमाधवः॥१३॥समाधवःसक
 लपुराणसंहिताप्रवर्तकःस्मृतिषुसुमापरावारः॥परावारस्मृतजगदीहितामयपरावारस्मृतिविद्येतोप्रवर्ततोपरावारस्मृतिःपूर्वर्नआख्या
 तानिब्रूयतिमया॥तोमाधवान्नैर्यणतद्वाख्यायीप्रयत्यतो ननुनेयंस्मृतिर्व्याख्यानमर्हति॥तत्सामाण्यस्यदुर्निरूपत्वात्॥अतुर्बदप्रामाण्य

(2A)

स्वर्गनिर्गुणत्वात् यत्तु वेदप्रामाण्यकारणं जैमिनिना सूत्रितं ॥ तस्मात्तन्वादादरायणस्यानपेक्षत्वादिति ॥ न तत्पौरुषेयेषु मूलप्रामाण्यसापेक्षेषु ग्रंथेषु
ये जयितुं वाक्ये ॥ तस्मिन्मूलप्रमाणमुपजीव्य प्रामाण्येनैतन्मूलस्य दुर्गुणत्वात् ॥ न तावत्प्रत्यक्षं मूलं धर्मस्यातीन्द्रियत्वात् ॥ नाप्यनुमानतस्तत्प्रत्यक्ष
सापेक्षत्वात् ॥ नापि पुरुषांतरवाक्यविप्रलम्भकस्य पुंसो यथादृष्टार्थवादित्वाभावात् ॥ अविप्रलम्भकस्यापि संवायविपर्ययसंभवात् ॥ नापि नोदनात्
स्या अनुपलब्धेः ॥ नाखलु स्मर्यमाणानां वाचा वाचाराणां मूलभूता किंचिदोदनी प्रत्यक्षत उपलभ्यते ॥ नाप्यनुमानं वाक्ये ॥ शाक्यादिप्रणी
तं चेत्पुनर्नादित्वात् प्रसंगात् ॥ अथान्यते ॥ मन्वादिस्मृतीनां वाचा वाचादिस्मृतीनां चास्ति महद्वैषम्यं प्रत्यक्षं वेदे नैव सा सामान्यं वादि प्रामाण्यपान्गीका
रात् ॥ यत्किंच मनुरवदत्तं वैषजमिति स्यान्नायतो ॥ न त्ववशाक्यादिस्मृत्युपलब्धे किंचिद्वैदिकं वाचोस्ति तिनैका प्रसंग इति तत्र ये द्वे किंचेत्स्यस्यार्थवाद
त्वेन स्वार्थतास्य भावात् ॥ मानवीरुचौ धार्ये कुर्यादिति विधायतद्वि ॥ यस्तत्कृत्वेन यत्किंचेत्सादः पठितत्वात् ॥ तस्य च विधेरयमर्थः ॥ इष्टिकं विंति
रूपे सो सारो द्रव्यरावतिदेशतः प्राप्ता लुप्तमिधेनी पुमध्य प्रसेप्तमे ॥ यस्या तज्जो यैदोमां ॥ द-त्रो तो मानवो कर्तव्यवितित ॥ त्रमा नवल्लुत्तेनाय
वादेन प्रवास्यत ॥ अतो न स्मृतिप्रामाण्यं वेदोक्तमिति वाक्यादिस्मृतिवेदप्रमाणकृता एव मन्वादिस्मृतयः ॥ तन्वाचाक्ता प्रायेणान्तर्वादित्वात् ॥ पुसा
त्वादिसंभवात् ॥ नोदना उपलब्धेश्च ॥ अक्षमात्रा प्रमाणतेति ॥ अस्तु वाक्ये चिन्मनुस्मृतः ॥ प्रामाण्यं तथापि कृतायाः परावारस्मृतः ॥ किमायां तेन हि
मनारिव परावारस्य महिमानं किंचिद्वेदप्रख्यापयति ॥ तस्मात्तदीयस्मृतेर्दुर्निर्गुणं प्रामाण्यं ॥ अत्रान्यते ॥ प्रामाण्यस्य स्वतत्त्वात् ॥ अप्रामाण्यकारणा

37

र

प्र

दि २

(३)

भावाच्च। स्मृतयः प्रमाणं यत्प्रामाण्यसाधकं अन्यतवादिवादिहेतुत्रयमुपन्यस्तंतदसिद्धं॥ आजन्मसिद्धेषु मनुपराशारादिषु अन्यतवादभ्यां सारसंतामनां किं
 तत्त्वानां कितलं तेषां स्वरूपसिद्धेः नचाजन्मसिद्धौ विवदितव्यं पराशरिर्मेव बोधिनामेव मंत्रार्थवादेतिहासपुराणानां तदीयसिद्धिबोधकत्वात् मंत्राद्य
 प्रामाण्ये च पराशराद्यसंज्ञेनाश्रयासिद्धिः केन वार्येत मानीतरा विरुद्धानामनुवादादिनां स्वार्थप्रामाण्यमुत्तरमीमांसायां देवताधिकरणव्यवस्थापित
 अर्थवादादिकरणलु स्वार्थप्रामाण्यनिराकरणं विरुद्धानुवादयोः सावकानां अतोयदे किंचेत्सार्थवादस्य विधिस्तावकस्य स्वार्थे पितृत्वर्यमस्तीति न द्वाक्या
 दिप्रतिबन्दीयुक्ता। तदेवाभिप्रेत्य चतुर्विंशतिमते शास्त्रादिवाक्यानां मनादपि यत्तुमुक्तं। अहंवाक्वाक्यानि बोद्धानि पठितानि तु पीव प्रलभकवा
 क्यानितानि सर्वाणि वर्जयेदिति न च पराशारमहिम्नोऽश्रोतसहेराचम्यात् पराशर्य इति स्मृतौ। पराशारपुत्रत्वमुपजीव्य व्यासस्य स्तुतत्वात्। यदा सर्व
 संप्रतिपन्नमहिम्नो वेदव्यासस्यापि स्तुतये पराशारपुत्रत्वमुपजीव्यते। तदा विदुः उवक्तव्यमस्ति महिमा पराशार इति। किंच राजसनेयिशावाय्यां वंदाज्जा
 स्मणे वेदसंप्रदायप्रवर्तक उरुशिष्यपरंपरायां पराशारस्य पुत्रपौत्रौ शिष्यानि। र्यते कोशिका छज्जकोशिकः। पराशार्यायणात् पराशार्यायणाः पा
 राशार्या साराशार्या जातकृष्णार्थे स्मात्पराशारेऽपि मनुसमान एव एष एव न्यायो वसिष्ठात्रियाज्ञरत्नरादिषु योजनीयः। तत्राद्वयश्रुतीनां मुपलंसात्
 ऋषयो वा इदं प्रसङ्गनापद्यतु तव सिद्धः। प्रत्यक्षमप्युपलं। अत्रिरददौ दैर्वाय प्रजापुत्रकामाय अथयाज्ञवल्क्यस्य देवायैव ब्रह्मवदुरित्याद्यैः श्रुतयः नेव
 वंसतिमन्वादिस्मृतौ कुतो नरेद इति वां कनीयं मन्वादिस्मृतौ मेधातिथ्यादिभिर्मिखानात्। याचमूलश्रुतनोदनात् उपलब्धरूपन्यस्तासां प्यसिद्धाः पंचधा

कौशिकायनेः ४५

६

जातकृष्ण
 इति ३

३

ध

दिक्कतद्वरपरजेतुश्चदंडनं॥तवेवस्वर्गनिरुकोविहितप्रतिषिद्धजो॥नतुराज्ञःस्वसम्पन्नोसाक्षीणांचान्यथाकृतौ॥प्रत्यवायाद्यवहतिःपरलो
 कप्रयोजनो॥अदंभानुदंडयनुराज्ञादंभश्चवाप्यदंडयन्॥अयद्रामहदाप्रोतिनरकोचापिगच्छति॥सभावातप्रवक्ष्यावक्तव्यरासमंजसो
 अञ्जुवन्निञ्जुवन्वापिनरासवतिकिल्बिषी॥साह्येनृतवदन्नाशेर्विध्यतेवारुणेनुरः॥विवद्राःज्ञातमाजतीतस्मात्साक्षीविदेदृते॥राजादेःप्रत्य
 वायोस्तुव्यवहारकिमागतं॥व्यवहारोनराज्ञादरर्थिप्रत्यर्थिनोत्सः॥प्रत्यर्थिनोर्थिनोवात्रप्रत्यरायेनंहिस्मृतः॥पराजयनिमित्तेतुप्राय
 श्चित्तंनचस्मृती॥अणादेनरकोक्तियीसाचारनिधनायेवे॥अक्षरानुरः॥शास्त्रेविरुद्धव्यवहारिणः॥परलोकप्रधानत्वमवास्माभिर्नि
 वार्यते॥एतत्प्रलोकप्रधानायःपरलोकपसर्जनः॥सधर्मावबहा॥एतत्प्रलोकप्रधानायःपरलोकपसर्जनः॥सधर्मावबहा॥एतत्प्रलोकप्रधानायःपरलोकपसर्जनः॥सधर्मावबहा
 गंधर्वाधुपदीदेष्टुतादशेषुतदीक्षणात्॥जगद्वाद्यमृग्वेदासामभेदमिवच॥यजुर्वेदादग्निनयान्नरसानयवणादपि॥किंबह्वक्तयमाचा
 र्यःपरलोकैकदृष्टिमान्॥व्यवहारतुनावोचक्षितुस्तचितवान्॥जगत्प्रसंगेनसिद्धिधर्मणपालयन्॥इतिञ्जुवनराजदृश्यव्यवहारमस्तुच
 यत्॥साक्षादिष्टातिहेतुत्वादाचारःपूर्वमीर्यते॥आचारस्यान्यथात्वेतुप्रायश्चित्तगवेषणं॥इहाचारत्रयोध्यायाःप्रायश्चित्तेनवेरिताः॥अव
 ताश्चतुर्वर्णधर्मेसाधारणतरे॥शिष्टाचाराहिकेतत्रधर्मेसाधारणोमेते॥षड्कर्मसितिरक्षाद्यावर्णाःसाधारणाःस्मृताः॥आच
 यमाध्यायेतएतेयाःप्रकीर्तिताः॥कृष्णादिजीवनोपायोद्वितीयेध्यायईरितः॥चतुराश्रमधर्माश्चस्त्वितश्चाश्रमोक्तिः॥उक्तोत्तरीयआ

३

(6A) शौचविस्तारश्चादिसंयहो॥ अध्यायत्रयगा अर्थः प्रोक्ता आचारकांडगाः॥ तुर्यप्रकीर्णपापस्य प्रायश्चित्तं प्रपञ्चितं॥ असंगात्पुत्रमेदादिप्रोक्तं च परि वे
 दनां प्रकीर्णशेषः संस्कार आहिताग्निश्च पश्चमे॥ मालावहचसंकीर्णकरणे चोपपातके॥ प्रायश्चित्तं प्रपञ्चितं॥ अविशिष्टद्वय
 शुद्धिः सप्तमाध्याय ईरिता॥ प्रायश्चित्तं गोवधस्यासामान्यचाष्टमे स्मृतं॥ गोधनादि विशेषेण नवमेतदुदीरितं॥ अगम्यागमने प्रायश्चित्तं दशम ईरितं॥
 अष्टाग्यभोजनादातदकादशादुदीरितं॥ द्वादशाः परिशेषस्याकांडयोस्तु यथावयं॥ सप्तम्यधामनुक्तानामुपलक्षणम्॥ क्षितं॥ अनुपातकयुक्तेषु प्राय
 श्चित्तैर्कचित्कचित्॥ नोक्तं तथारहस्यं च प्रायश्चित्तं न वर्णितं॥ सोम्यप्रायश्चित्तं नोक्तं॥ नोक्तः कर्मविपाकश्च तत्सर्वमुपलक्षितं॥
 इदं नवभिरध्यायेः प्रायश्चित्तं प्रपञ्चितं॥ कलिं प्रति प्रवृत्तत्वात् प्रायश्चित्तं नोक्तं॥ कलौ हि पापबाहुल्यं दृश्यते स्मर्यतेऽपि च॥ नराः प्रायोऽल्पसामर्थ्यास्ते
 षामुपजिघृक्षुः॥ समकाचयदाचारं प्रायश्चित्तं व्रतानि च॥ तेषां निंदनं तेषां व्यापारस्तु साहिते द्विजाः॥ इत्युक्तमादावन्ते च प्रायुक्तेषां कृपाप्राप्तुता॥ वेदे
 कदेशाध्ययनं कृष्याविप्रादिजीवनं॥ इत्यादिवचसाचारे संकोचो भवति॥ प्राजापत्यगोवधे स्याद्द्रव्यसंस्तुद्वयं॥ इति मुख्यव्रतत्वेति संकोचोत्रा
 पि गम्यते॥ स्मृत्यंतरा तु सारेण विषयस्य व्यवस्थितिः॥ कल्पनीयवचनं हि सर्वज्ञमन्यसे कथं॥ यावत् स्मृतयस्तासां सर्वासामनुसारतः॥ सा कल्पश्चिद
 स्मदादेस्तत्र शक्तिर्न विद्यते॥ स्वबद्धास्तया वत्यस्तासामित्यप्युक्तिमेतत्॥ क्वचित्कदाचिदप्यासां दर्शनादव्यवस्थितेः॥ कल्पितामात्रुषी बुद्धिः सा च न
 व्यवतिष्ठते॥ अतएव निबंधेषु दृश्यते नैकवाक्यता॥ हन्ते रं खं ठने वास्त्रं स वेदं त्रज्जलीं जलं॥ न खंडय वारयेत्तु पंडितं मन्यतीति व॥ श्रुणु निर्णयमत्र त्वं

तः प्रामाण्यवादिना ॥ प्रतीतिर्येखिलेवास्त्रप्रमाणं बाधया विना ॥ न परास्त्रारवाक्यस्य बाधः स्मृत्यन्तरे कश्चित् ॥ व्रतांतरोपदेशश्च न बाधोऽस्यानि-
 वारणात् ॥ प्रियउकेद्रवत्रीहिगोधूमादीन्येकदाः ॥ साधुनानियथैकस्यास्तत्तेदृष्टान्यबाधया ॥ यथाचरुर्गणैकस्मिन् विश्वजिह्वाग्रिहोत्र-
 के ॥ अग्निष्टोमश्च दशाहोतवो बहवस्मृताः ॥ यथावा ब्रह्मलोकस्यैकस्य प्राप्तिरुक्तवः ॥ उपास्तये विकल्पं ते वा ॥ उल्पदहुरादयः ॥ तथैवेकस्य पा-
 पास्पनिवृत्तौ बहवस्मृताः ॥ व्रतसेदाविकल्पं तांश्चाद्वजाङ्घ्रतुतवथा ॥ न उक्तं च गम्यादिकुत्र वामरणीतिके ॥ तयोः समविकल्पत्वं वदतस्तीति साहसं ॥ क्वचि-
 श्वजिह्वाग्रिहोत्रं स्वर्गं साध्यते यास्तयोः ॥ विकल्पवदतस्ते वा कुतो वेना ॥ तसाहसं ॥ कस्यधिकप्राक्काधिक्यमिति न्यायसमाश्रयात् ॥ साहसं परिहर्तव्यं ॥
 नेतदुक्तयोः समं ॥ न्यायाश्रयेत्त्वस्मदुक्ताव्यवस्थाद्विषयतः ॥ इति वदन्तस्ते वा ॥ त्वया तद्देधिते वचः ॥ देवासेदात्कालमदाद्यमदादन्यथान्यथा ॥ विषय-
 स्यतिशान्त्रार्थ इति पूर्वमवार्द्धं ॥ अतोपास्यार्थवादो विधिवाक्येषु यथा ॥ ततीततथायास्यबाधवाचनिकं विना ॥ स्मृतिव्याख्यादृष्टिः सर्ववचना-
 नीव्यवस्थितिः ॥ ब्रुवाणमदमतयोर्बुत्पाद्यंति हि केवलं ॥ अन्यथा ल्यस्य ॥ तत्तत्ते द्वादशवार्षिके ॥ तस्यान्निवृत्तिस्तत्प्रोक्ताव्यवस्था तादृशीयतः ॥ अथा-
 न्यमहत्तानं चैत्राल्येनान्यत्तदावद ॥ इदमल्पमहत्त्वमिति तत्किं नियामकं ॥ अनुपासमहायासेपि धल्पत्वमहत्त्वयाः ॥ हतुमहाव्रतास्तस्मिन्नेव युः कृषि-
 कादयः ॥ सिंहयाघ्रादिमंत्रादौ प्रयासबहुत्वं ततः ॥ पंचगव्याप्रशस्तत्वं व्रतांगत्वं च तत्सर्वतः ॥ इतिकर्तव्यबाहुल्यमहत्त्वंच तदाल्पता ॥ अथाग्न्यादिप्र-
 वेदास्यप्रसज्येत व्रतांतरात् ॥ तस्माच्छास्त्रेण यस्मोक्ता प्रशसातमहाव्रतं ॥ अस्तु वाचैव दुःखस्य बहुलत्वात् महाव्रतं ॥ यथा ल्पनाशो महतामहाव्रतास्त-

धाल्यतः॥ किंनस्यादिस्फुलिंगेन तणरादि हिंदस्वते॥ विस्फुलिंगो वर्धमानो दहत्येवं न तु व्रतं॥ कर्दते तो मुहन्तः शोनिः शेषान भवेद्यदि॥ तर्ह्येकादेशाने
त्रोक्ततश्चैष रूपमुपता॥ अमूर्तस्यापि पापस्य संति सा गायथोदितं॥ अन्यथेकेन पापेन दुःखं बहु विधुंकुतः॥ तथा महाव्रतस्यापि सोगेनाल्पविना
शाने॥ व्रतेश विपाकेन स्मर्यते बहुलं सुरवं॥ अतो ल्यं वा महच्च पि व्रतपापनिवर्तकं॥ स्मृतेणाम विवक्षानां च वाक्यमेवं समंजसं॥ नमहा व्रतव्यथो
दस्याशेषनाशने॥ अल्पनाशो धर्मा विन्या सुस्वप्नो चापभोगतः॥ एवमेतत्पापं स्पष्टं पुक्ते ध्ययुमान्॥ प्रवर्तयति विस्मसादस्मिन्कस्मिंश्चिदिदृश्या
अन्यथानास्य विस्मसो विषयस्य व्यवस्थितिं॥ अजानता ज्ञानतोपि च न तां कथा॥ संभ्रावितेषु वाक्येषु व्रतेषु महति व्रते॥ प्रवर्तमानः पुरुषः श्रेयः प्रा
प्तो ल्यसंशयः॥ कलौ पराशरोक्तानां व्रतानां मयमुच्यता॥ तेरेनैरप्येतत्पुत्रं विनिवर्तते॥ एतदेव विवक्षित्वा त्रितियज्ञविशेषतः॥ परावारणयत्प्रो
क्तं प्रापश्चित्मितीदृशी॥ मन्थतरप्रणीतानीं स्वल्पानां महतामपि॥ व्रतानां योगस्याल्लोपूर्वोक्तभीतिः॥ मुनिनेकेन यत्प्राक्तं तदन्योन निषेध
ति॥ प्रत्युतोदाहरेत्स्मात्सर्वोक्तिः सर्वसंमता॥ हंतैवं संति मीमांसनि॥ प्राप्यते॥ शास्त्रांतरप्रणीतानीं गुणानां मयि संसृतिः॥ श्रुणु मीमांसकं
मन्यमुनिषाक्येषु किं बलात्॥ उत्साद्यापि विरोधंते पांडित्यं वाक्तां तवा॥ व्रतांतरोक्तिमत्रिणान विरोधः प्रज्ञास्यते॥ समुच्चये विकल्पे वा काहानि तत्र
ते श्वेत॥ स्नानं दानं तपो होम इति नेमि तिकायथा॥ उपवाससमुच्चयास्तथा व्रतसमुच्चयः॥ एकेन नात्रिते पापे द्वितीयं चेन्निरर्थकी॥ नतपोरुपपत्त
स्तस्मै गहेतुत्वं संभवत्॥ चांदायणादावस्त्वेवं तपस्त्वेव तदीक्षणात्॥ भिक्षा ब्रह्म कपालादौ स्यात्कथं नष्टपापकं॥ एवंच हरेः शिरोस्थाने विकल्पा

स्तुतिजेहया॥ नूनाधिकत्वसंदेहेदत्तमेवोत्तरं पुरा॥ सर्वथापित्वयाप्रोक्तां निर्मूला बुद्धि कान्तितां॥ कामाकामादिसेदेननांगीकुर्मोभवस्थितिं॥ वृत्त
 नेष्वेवकामादिव्यवस्थालस्यतेयदि॥ सुखेनाप्युपगच्छामोवाक्यैकशरणाय॥ कपिलोयदिसर्वज्ञः कृपादेनेतिकाप्रमा॥ इतिन्यायः प्रसज्यत बुद्धि
 मात्रं व्यवस्थितो॥ प्रीमांसकत्वमेतत्स्यात्वाक्यानुसरणेनयत्॥ व्यवस्थापनमन्यत्रपाठित्यख्यापनपरं॥ इयविशुद्धिरुदिताप्रामाण्यावमतो
 द्विजे॥ इत्यकामकृतेपापेनात्रोनिःषेडोऽच्यते॥ ननुकामवृत्तेश्चैव किंचित्तमोच्यते॥ स्मृत्यंतरुतक्षुद्रसामान्येनाभिधानतः॥ विज्ञाषादज्ञा
 नंयावत्तावत्सामान्यदर्शनं॥ मानवेवान्यथातस्यात्सर्वज्ञत्वधिकारिता॥ अगोपसंहतिश्चैवंयथादर्शनमिष्यती॥ बह्वृष्टानुपसंहारेनाकिंचित्
 कुरताव्रते॥ यथावद्वृत्तवाक्यशक्तिश्चात्रास्ययावती॥ तावत्सामान्येनाभिधानं तावदेवोपपन्नंकया॥ प्रायश्चित्ततथाचारेयानिस्मृत्यंतराण्यहोदृष्टवो
 स्तान्पुदाहस्यसग्रहिष्येगुणोक्ततः॥ विषयस्यव्यवस्थाचमदयुत्पत्तिरिति॥ प्रवक्ष्यामियथापूर्वनिबंधनकृतस्तथा॥ यद्यस्मिन्विषयेप्राक्कृतत्र
 तस्यप्रज्ञास्तता॥ विवक्षितातेनतस्यनिषेधोत्रविवक्ष्यते॥ तद्विवेकायुक्तंकारणापाराशरस्मृतेः॥ प्रारसितग्रंथे श्रोतबुद्धिसमाधानायसंब
 धाधिकारिविषयप्रयोजनरूपमनुबंधचतुष्टयमादौश्लोकद्वयेनोपनिबध्नाति॥ अथातिहिमडोलग्रहेदेवदारुडुमालये॥ व्यासुमेकाग्रभासी
 नमष्टुष्टंक्रान्तपुरा॥ मानुषाणांहितंधर्मवर्तमानेकलोपुगे॥ शोचाचारंयथावच्चवदसत्यवतीसुतेति॥ ३॥ अथशब्दानंतपर्यर्थः॥ अनंतर
 मष्टुष्टंनित्यंचैवोक्तत्वादरंभार्थतायामरभ्यते॥ एष्टुष्टंनित्यंचयस्यात्॥ एष्टुष्टंनित्यंचयस्यात्॥ एष्टुष्टंनित्यंचयस्यात्॥ एष्टुष्टंनित्यंचयस्यात्॥

न्ति

(6A)

मष्टितिसत्यन्तयेसंबंधेनसूचितंस्यात्। आनंतरीयतायांनुतत्प्रतियोगिनःपूर्ववृत्तस्यउत्तरकालीनप्रश्नस्यचहेतुहेतुमद्भावःसूचितोभवति। नउहृदय
स्यप्रियवद्यालयाजिज्ञासाअथवत्ससइत्यत्रसत्यमानतयेहेतुहेतुमद्भावानास्तीतिचेत्। नायंदोषः। तत्रापेक्षितस्यानुष्ठानक्रममात्रस्यानभिधानात्
प्रकृतनुसामग्रीतत्कार्ययोर्यःक्रमविशेषःसएवपरिगृह्यतेसुरवत्तद्विलंबस्यभिचारयोरभावेनहि। सुरवत्त्वेनखलुसत्यासामग्र्याकार्यविलंबि
तेष्वभिव्यक्तिरिति। एतच्चायातेजसजिज्ञासस्यत्रविवरणकारेणप्रपञ्चितसामग्रीचप्रश्नस्यप्रष्टव्यविषयसामान्यज्ञानमपेक्षते। अल्पतमज्ञातेवि
शेषेणज्ञातेवाप्रश्नद्वानात्। धर्मविषयतुसामान्यविषयतुसामान्यज्ञानेधर्मेणपापमपनुदति। धर्मचरेत्यादिवेदवाक्याध्यायनात्। उपजायतेत
स्मात्। अध्ययनानंतयमथशब्दार्थः। अथवावर्तमानकालोविर्तमानकालमाधुनातरधर्मज्ञानानंतयमस्ताननुग्रंथारंभमंगलाचरणस्याशिष्टा
चारप्राप्तत्वात्। मांगल्यमथशब्देनकुतोनाभिधीयते। मृदंयादिभूतिसिद्धयश्चद्विभ्रवणमात्रेणमांगल्यसिद्धिरितिब्रूतेमः। अतर्कैकैकाश्व
थशब्दश्चद्वैतौब्रह्मणामुखात्। कदाचित्वापिनिर्गतातस्मान्मांगल्यमाधुनातरधर्मज्ञानानंतयमस्ताननुग्रंथारंभमंगलाचरणस्याशिष्टा
त्वात्। अतएवाचार्यैःप्रपञ्चसारेभिहितं। अस्त्युवेदादित्वात्सर्वमनुनाप्रसज्यतेत्यादावितिततःस्मृसादावयवाद्येवमहर्षिभिःप्रयुज्यते। अधिका
रिपरिच्छेदचनमापिअकारिशब्दयोःउक्तविषयचवृत्तासिद्धातित्रैवर्णिकमात्राधिकाराहिश्रुतिःप्रसिद्धाअकारश्चतथाविधःसावित्रीप्रणवयं
जुल्लंसीत्त्रिशूद्रायनेष्टंतीतिश्रुतेः। अथशब्दस्यपौरुषेयग्रंथानांचसर्ववर्णविषयत्वात्सएवतेष्योग्यः। अतःशब्दोहेत्वर्थःयस्मादेकशेषाध्यायिन

थ

उ ३

दि
वो

६

(७)

कानि
यमा

नाशेषधर्मज्ञानं यस्माच्च पुगांतर्धर्मावगत्यानकलिधर्मावगतिः तस्मादिति हेतुर्दृश्यः ॥ अशेषधर्ममूलभूतानां विप्रकीर्णानंतवेदवाक्यानां योगिद्वेषे
 यथास्त्वत्ता तस्याश्च दृष्टे पुगावस्थायी स भवति तस्मादवस्थायोग्यं देशविशेषं पस्येन निदर्शयति हिमवतलोत्तरे देवदारु दुमालया इति हिमवतलोत्तरे
 इत्यनेन सर्वप्राणिदुर्गमत्वेन विविक्ततामाह ॥ तथा च केवलोपनिषदि श्रूयते विधिक्रमदेशे च सुरवासनस्य इति धूरिकायामपि श्रुतानिः शब्ददेशा
 मास्वायतत्रासतममाश्रित इति देवदारुचूयनेन भूतो नुकूलतामाह ॥ अतएव च नाश्वतरणो मन्त्रोपनिषदिति श्रुतं समेधचौ शर्करावहिवानुका
 विवर्जितेशवजलाश्रयादिभिः मनो नुकूलनतु चक्षुषी डिते गुरुनिवाताश्रयेणोदिति चक्षुषी उभो मशकोपेता शेषः ॥ अनुयत्रैकाग्रता तत्राविशेषा
 दित्यस्मिन्नधिकरणे योगाभ्यासस्य हि देवाकालो वारितः बाह्यमदृष्टं तु च नियमाभ्यावेपि दृष्टस्य चित्तैकाग्रस्य हेतुर्नियमो निवार्यता एकाग्रमि
 त्यनेन पंचविधसु चित्रमभिधु अतींद्रियवस्तु दर्शनयोग्या चतुर्थमभिधु अतींद्रियं तया हि पातं जलिप्राक्तानां योगशास्त्राणां व्याख्यानवैय्यासिक
 भाष्ये भूमिपंचकनानाविधेषु भोग्यवस्तुषु यतया प्रियमाणं चित्तं तस्मात्तत्रादिपुक्तं मूढं कदाचित्कसमाधियुक्तं स्यात्तं सिद्धं मूढं विस्मयमेका
 ग्रं निरुद्धमिति प्रवृत्तं भूमय इति तत्र प्रतिक्षणं कर्म वाग्ये सिद्धादिविशिष्टं विस्मयमनियमाद्यष्टांगभ्यासपाठवादेकस्मिन् विषये यद्वति प्रवाहकूपेण प्रति
 ष्ठितमेकार्यं अद्वितिकं संस्कारशेषं निरुद्धं तत्र सिद्धं मूढं यो योगानुपयोगः प्रसिद्धः ॥ विस्मयेपि चेतसि विसेपोपसर्जनी भूतः समाधिर्न योग्यपक्षः
 वर्तते विपक्षधर्मातर्गतत्वेन दहना तर्गतबीजवदकिंचित्करत्वात् अस्तेकाग्रचेतसि सद्भूतमर्थप्रद्योतयति सिद्धोति चक्षुषात्रकर्मबंधनानि च
 प्रदर्शितां मूढं विस्मयमेकाग्रं निरुद्धं चित्तं भूमय इति तत्र प्रतिक्षणं कर्म वा युना ॥

प्रयोज्य
न

६

अथ

वये
६

अतिविरोधमाशुषीकरोतिससंप्रज्ञातोयोगइत्याचक्षते। तत्रसंयतिमेशोषान्नानाविधंयोगेश्वर्यमाविर्भवति॥धारणाध्यानसमाधित्रये
कविष्यसमयइत्युच्यते। अर्थप्रत्ययेष्वन्योन्यविभक्त्युयःसमस्तेनावोषडाद्यादिसाक्षात्कारेसतिपक्षादिभाषाज्ञायतइतिपतंजलिनोक्तेन
वन्पायेनानेकविधेवद्वारेवाज्ञानमित्यक्षिप्रैर्तेकाग्रमित्युक्ते॥एकाग्रतामसनस्यमन्वानआसीनमित्याह॥तथाचव्याससूत्रे। आसीनः
संभवादितिचार्येनस्याकस्मादेवनिद्राक्षिप्तवाडुक्षितस्यदेहधारणवित्त्यापारातगच्छतोधावतोवाविसेपवाहृत्पातपरिशेषेणासनचि
त्तेकाग्र्यसंभवात्। आसीनोयोगमत्स्यस्यनुपासीनित्यर्थः॥अन्यव्यातिरिक्तस्याप्रश्नस्यावत्सुपायनामभिप्रेत्याष्टछंनित्युक्तेतद्विविधप्रणिपा
तनपरिप्रज्ञानेसत्यन्वयः॥नाष्टःकस्यचित्कस्यातइतिव्यतिरेकः। अत्रोद्दिष्टार्थदर्शनमाचष्टे॥ज्ञास्यमानुधर्मानुष्ठानेतिरकालीन
मृषित्वंयथाभाविन्यासंज्ञयाकटकुर्वितिव्यवहारः॥तदन्यथाती॥अत्रोद्दिष्टार्थदर्शनमाचष्टे॥ज्ञास्यमानुधर्मानुष्ठानेतिरकालीन
नामपिमंदबुध्यनुयहायः॥आचारविधायोवाप्रश्नोक्तअष्टछंनित्युक्ते। अत्रोद्दिष्टार्थदर्शनमाचष्टे॥ज्ञास्यमानुधर्मानुष्ठानेतिरकालीन
त्रास्त्रप्रवृत्तिरासीदितिसूचयति। तच्चविश्वासातिशयोक्तादनेकारणमन्यान्मुनीनुपेक्ष्यव्यासमेवष्टछंतामृषीणांवेदिकधर्मवेदव्यासःप्रवी
णइत्याशयः॥तदेवंविकीर्षितग्रंथस्यमुनिप्रश्नेनसाक्षात्संबंधपिष्टित्यादाननद्वारेणाध्यायनेनसंबंधइतिसंबंधद्वयमस्मिन्नल्लोकेप्रति
पादितेअधिकार्यादित्रयंतुद्वितीयश्लोकेप्रतिपाद्यते॥ननुब्राह्मणोबृहस्पतिसर्वेनयजेतराजाराजस्येनयजेतेवेदयोवेदंस्तमेनय

व्या

श्लो

७

ज

ग

जेतेस्यधिकारिविशेषोयंपथाश्रयतेतेनैवपरावरोक्तधर्माद्देवेरनुष्ठेयाइतिकंचिद्वचनमस्ति तर्कनिर्णयइत्यत आह ॥ मानुषाणामि
 तिअर्वाचीनानांपश्यादीनामसामर्थ्यात्उत्तमानांवेदादीनांधर्मानुष्ठानेप्रयोजनासावज्वा ॥ मनुष्याःपरिविष्ण्यंतविशेषाण्येतुस
 र्वेषामनुष्माणी ॥ अधिकारोक्तः ॥ ननुसत्रेष्टादेवानामधिकारःश्रयते ॥ अग्निर्वाअकामयतअन्नदोस्वानास्याकृति ॥ स एवमग्नयेह
 त्रिकाप्यः उराडावामष्टोकपालंनिर्वपेदितिनेवमनुष्यस्यैकस्यावधानेमानस्यभाविनीसंज्ञामाश्रित्यप्रथमातेनाग्निदादेनव्यवहा
 रात् ॥ अन्यथाप्यग्निरप्यद्विद्वयसृष्टिप्रसंगात् ॥ ननुयत्रदेवदेवगणेष्वेवानास्ति तत्रास्तदेवताधिकारः ॥ तथाहि श्रयतेष्टहस्यति
 रकामयुत देवादेधिरनृक्षायापुराधामितिस एत चतुर्विंशतिरात्रिमपत्रयत्तमाहरत्तनायजतनेचेतत्तस्मैस्तदेवाअदधतया
 गच्छसुराधामितिश्रद्धाश्वासमपिपुराधापोरोहित्यचतुर्विंशतिरात्रिमकंसत्रयगमित्यर्थः ॥ नेवाअत्रापिभाविंसंज्ञस्याएवा
 हरणीयत्वात् ॥ अन्यथाष्टहस्यतेः कंचित्कालविश्वासनीयत्वात् ॥ सयोरभावप्रसंगात् ॥ तत्रश्रुत्यंतरविहितंष्टहस्यतिदेवानांपुरा
 हितव्यासीदितिश्रुत्यापोरोहित्यपुरःसरएवष्टहस्यतिसंज्ञावप्रकाश्यते ॥ अथवास्वोपयोगाभावेपिमनुष्यान्प्रवर्तयितुं देवाः कर्माण्य
 श्रुतिष्वनयद्यदाचरतिश्रुस्तत्रदेवतरेजनाइतिन्यायात् ॥ अस्तवात्स्वोपयोगेपिजगन्निवाहेधिकृतानीतं देतास्तपसश्चरणीयत्वात्
 वसंतब्राह्मणोअग्निनादधीतग्रीभराज्जन्यआदधीतव्रतदिवेश्यआदधीतेतिविहितस्याधानस्यदेवेष्वेवैवर्णिकेधसंसर्गवशतिचेत्त

मि

७

देवानां

य

उपपत्त्यु
यत्वेअधिकार
द

८

वेदेवानां त्वार्गायकर्मणि मत्सूत्रजगन्निर्वाहाय तु भविष्यति तपसे वृत्तनिर्वाह इति चेत् न तन्मानदानयागमे हेमौ नृपानादिव्यतिरिक्तस्य तपसो
 तु पलं मातुः अत एव सत्यसंकल्पोऽपि परमेश्वरो रामकृष्णवप्यवतारेषु लौकिके वैदिककर्मनूटेनैव जगन्निर्वहत्तु देवा अपि तथा न दीक्षित इति चेत्
 एवमपि नृनीयधर्माधिकारो भवतां सुपुगम्यतां एव तर्हि मातुषाणामितिकथमुक्तमिति चेत् पौरुषेयं यापेक्षेयं इति वदामः न स बुद्धयप्रसा
 तनिरिबलवेदानां देवानां धर्मज्ञानानि पौरुषेयं यापेक्षेयं मनुष्याणां तत्राविधत्वात् अस्त्यपेक्षानुपपन्नमपि धुमि बिद एव श्रूयते ॥ गवि
 वा एतत्सत्रमासत शृंगाकृती शृंगाणि नैजायं तमिति कामेन तां दृष्ट्वा मातुः निषण्णासन् अथ शृगाण्यजायत ताऽदृष्टतममिति अथ त्वी
 स्तीना ज्ञायंत तत्संवत्सरमासो इति शृंगरात्मेति श्रुत्यातिरश्चां गवोस्तु वा त्वसिधनात् अरात्मका मितार्थसिद्धिं प्राप्ता इत्यर्थः ॥ नायं दोषः अ
 स्माकृतरथवादत्वात् य एवं विद्वांसः संवत्सरं स्तपश्च द्रव्यं च वेत्तु द्वितीयसंवत्सरसत्रं विधातुं प्रथमतो गोसत्रं वे संवत्सर इति प्रज्ञां साक्षात्तानां स
 त्सिमावपि तुंगावोवा इत्यादि पठितं न चेत् सार्थवादस्य यदे किंच न तु सार्थवादस्यार्थपितात्पर्यवर्णयितुं शक्यं प्रत्यक्षेण श्रुत्यंतरेण च विरु
 द्धत्वातिरश्चां हि मंत्रोच्चारणकर्मचुष्टाने च सामर्थ्याभावः प्रत्यक्षसिद्धः स्थित्यंतरे च अथेतरं पापश्रूनामो नपि पासे एव सिद्धातं न विज्ञातं वदति
 न विज्ञातं पश्यंति न विदुश्च स्तनमिति पशूनां विवेकाभावं दर्शयति ॥ अस्तत्वा सार्थवादस्य स्वार्थतात्पर्यगोशब्देन गवाभिमानि देवतानां विवक्षि
 तत्वात् अत एवाभिमानि न्यपेक्षोऽस्त्विति सूत्रेण गवान्वा दरायणः सर्वेषां ऋदादिवस्तुनां श्रुतिमूलत्वेनाभिमानि देवताः प्रतिपादयामास सर्वथा

(११५)

११५

च
धित

म

मनुष्याधिकारकं स्मृतिशास्त्रं हितमिच्छनेन प्रयोजनं निर्दिश्यते। अभिमतफलसाधनत्वं धर्मस्य हितत्वं तच्च फलं देहादिहेतुमाशुभिकं च अष्टकादि
साध्यपुष्ट्यादिकमेतर्हि आशुभिकं देहादिहेतुमयस्य साक्षात्साधनधर्मः निश्चयस्य तु तत्त्वज्ञानोत्सादनद्वारेण तथा च स्मर्यते।
धर्मोत्सवचनानं च ज्ञानान्मा सोमिगम्यत इति अत्र केचिदाहुः नित्यकर्मणा फलमेव नास्ति अकरणप्रत्यवायादिति केवलमनुष्ठीयते। तत्र कुतो भू-
दयहेतुत्वं निश्चयसहेतुत्वं चेति अपरे पुनरन्यथाहुः। अस्मावाज्ञावोपपत्तेरद्वयगोचरप्रत्यवायेन युक्तिसहः नापि तत्र प्रमाणमस्ति। ननु पनयना-
ध्ययनादिविहिताकरणे प्रत्यवायस्मर्यते। अत उर्ध्वप्रपात्येते यथा फलमस्ति तदा सावित्रीपतितात्रास्यासंवत्सराद्यविगर्हिताः। यान्धोराद्विज्ञा-
वेदानन्त्यकुरुते श्रमः। सजीवनेव श्रद्धात्माशुगच्छतिसान्वयः। अकुर्वन्निमित्तं निर्दिष्टं च समाचरेत्। अनियताश्चन्द्रियाणीनरः पतन्मृच्छतीति।
मेव। एतन्निहिचेनानि नित्यकर्मणुष्ठं आलस्यनिमित्तं पूर्वसंचितं पुण्यं सद्भावं सत्त्वयति। एतच्च तेतिरीयोपनिषद्धारम्याने सापकारवार्तिकका-
राभ्यो प्रतिपादिता। यद्यकरणं प्रत्यवायस्योत्सादकं यदि वा सत्त्वकद्वयं नित्यकर्मणुष्ठं निनप्रत्यवायस्य प्रागभावाप्रतिपादनं प्रधं साक्षात्साधन-
नं च सपद्यते इति प्रधंसित्वं च त्रिसंध्यमनुष्ठीयमानिष्ठस्य श्रापः पुनर्तु अस्मिन् श्रुतिमंत्रेषु विस्पष्टमवभासते। एवं च सत्त्वपुण्यफलरहितानी नित्यक-
र्मणां श्रुदयहेतुत्वं उपायेतमिति। अत्रोच्यते। अस्तु प्रत्यवायविरोधित्वेनैतत्तावता फलाभावाः। मंत्रलिङ्गेन श्रुतिस्मृतिवाक्याभ्यां च तत्फलवृत्तमात्र-
मपि वचोबिलमोजो निधत्तेति मंत्रलिङ्गं च देववाक्यं चाश्रमत्रयस्य लोकहेतुतो वदुर्थाश्रमस्य मोक्षहेतुतो दिदीयति त्रयो धर्मस्वधायज्ञोध्ययनं दानमिति

न

(10A)

नैवं

चार्य उदाजहार॥ आस्ते निमिज इत्यादि ह्याय स्तं बस्मतेर्वचः॥ फलवत्वं समाचष्टे नित्यानामपि कर्मणामिति॥ तथा च मनुः॥ वेदो
दितं स्वकं कर्म नित्यं कुर्यादतं द्रितः॥ तद्वि कुर्वन्त्यथा शक्ति प्राप्नोति परमां गतिमिति॥ कूर्मपुराणेऽपि॥ यथा शक्ति चरेत्कर्मनि
दितानि विवर्जयेत्॥ विध्यमोहकलिलं लब्ध्या योगमनुत्तमं॥ गृहस्थेऽमुच्यते बंधात् नानाकार्या विचारणा॥ न त्वेव
मस्य हृदयहेतुत्वं॥ निश्चयसहेतुत्वं तु न संभवति प्रमाणभावात्॥ प्रत्युत श्रुति स्मृतिभ्यां तं निश्चिद्यते न कर्मणा न प्रज्ञयेति
श्रुतिः॥ शानादेव तु कैवल्यमिति च स्मृतिः॥ परमात्मप्रवृत्तिः श्रेयसहेतु वेदनेऽसाधनत्वे यज्ञादीनां विधानात्तमेतं
वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन यज्ञेनेति॥ अथैवमुक्तं साक्षान्निश्चयससाधनं गोचरमिष्यति॥ तस्मा
न्नमुक्ता वग्न्या धानादिकर्मावपेक्षा॥ वेदनोत्पत्तौ सा विद्यते एतच्चोभयमत एव चाग्नीधनाद्यपेक्षा सर्वापेक्षा च यज्ञा
दिश्रुतेरित्याभ्यामधिकरणभ्यां निरुद्धं तेष्वेव कर्मणामपरंपर्यामो हेतुत्वं वा वायवीयसंहितायामभिहितं॥ कर्मातिशय
मासाद्यपन्नोः पापपरिक्षयः॥ एवं प्रक्षाल्य पापस्य बहुभिर्जन्मभिः क्रमात्॥ भवेद्विषयवैराग्यं वैराग्याद्भावशोधनं भाव

न

९

(11)

शुद्धपपन्नस्य शिवज्ञानस्य मन्त्रयः। ताध्यास्तियुक्तस्य पुंसो योगः प्रवर्तते यो गेन तु पराभक्तिः प्रसादस्तदनंतरं। प्रसादा
मुच्यते जंतुः मुक्तः। शिवसमो भवेदिति। ननु प्रवायपरिहाराय पुण्यलोकप्राप्तेयब्रह्मवेदनाय च प्रतिदिनं नित्यकर्म
एस्त्रिः प्रयोगः प्राप्तः। तन्तस्वादि। रादिवत्सकृत्युक्तस्यैव च संयोगभेदेन फलभेदोपपत्तेः। स्वादिरोयुपो भवतीति
कलर्थे वचनं स्वादिरं वीर्यकायस्थयूपं कुर्वतेति पुरस्कारं न वेदेतद्वचनद्वयमेकस्यैव स्वादिरप्रयोजनद्वैविध्यहे
तुः। एकस्यैव भयत्वे संयोगपृथक्कृतिते जैमिनि सूत्रे। रादयमात्रपि प्रयोदाहृतवचनत्रयबलात् प्रयोजनत्रैविध्येपि
सकदेव प्रयोगः। तच्च विहितत्वाच्चाष्टमकर्मादित्यधिकरणेन। न च नित्यस्यापि फलवत्त्वे नित्यकर्मणो भेदाभाव इ
ति शंका नीया। करणेति साम्येपि अकरणे प्रत्यवायतदभावाभ्यां तद्वेदात्। न स्वल्पायुष्मा प्रवृष्टिकामेष्ट्याश्च करणैकश्चि
त्युवायः श्रूयते। एष एव नित्यन्यायो नैमित्तिकेऽप्यवगंतव्यः। स्कन्ने जुहोति भिन्ने जुहोति रत्याद्यनियतभेदेनाद्यधि
कारिविशेषणोपेतं नैमित्तिकं। नित्यवत्काम्यस्यापि विहितत्वेन शुद्धिहेतुत्वाच्चाक्षसाधनत्वमिति चेत्। न रागः

९

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com